

[Annelise Gottfredsen]

Ifølge Københavns politidirektør må politiet begrænse stærkt nødvendigt arbejde i Christiania, bl.a. vedrørende udvisning af eftersøgte, konfiskation af våben, narkotikaeftersøgning og beslaglæggelse af hælerivarer, fordi politiet med de gældende muligheder ikke kan opholde sig på stedet i over 20 minutter uden alvorlig risiko.

Efter min opfattelse kan en retsstat ikke leve med det forhold, at politiet kan trues til ikke at udføre det nødvendige arbejde. Dette gælder specielt i et område, der er ulovligt besat.

Besvarelse (22/12 82):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Problemerne omkring Christianiaområdets forhold blev udførligt behandlet under folketingsdebatten den 26. november 1982, og jeg kan med hensyn til den fremtidige anvendelse af området henvise til, hvad der under denne debat blev givet udtryk for fra regeringens side. Specielt finder jeg det meget væsentligt at pege på, at en lovgivning af forholdene på Christiania må anses for et selvfølgelig mål for regeringen. Dette mål vil blive søgt nået bl.a. gennem et samarbejde mellem de implicerede offentlige instanser under koordination af en særlig arbejdsgruppe, som forsvarsministeriet for nylig har taget skridt til at nedsætte, og det er mit håb, at der herved vil indtræde en forbedring også af politiets ofte vanskelige og farefyldte arbejdsforhold på Christianiaområdet. Jeg kan nævne et enkelt punkt, hvor der allerede er taget de første skridt til en lovgivning af forholdene, nemlig værtshusområdet. Politidirektøren i København tillægger en lovgivning på dette område betydelig vægt med henblik på at kunne imødegå også andre ulovligheder i Christiania.

Spm. nr. S 404

Til *udenrigsministeren* (20/12 82) af:

Riishøj (SF):

»Kan ministeren oplyse, om Danmark på trods af EF-medlemskabet vil kunne ratificere havretskonventionen, og om, hvilke forhold Danmark i givet fald vil være nødt til at tage på grund af medlemskabet?»

Begrundelse

Den nylig vedtagne havretskonvention anses med rette for et yderst vigtigt led i udviklingen af en international retsorden. Konventionen har da også haft Danmarks fulde støtte.

Den samme holdning indtager det store flertal af verdens nationer. På det nylig afholdte møde på Jamaica underskrev 118 lande konventionen, herunder samtlige de nordiske lande og halvdelen af EF-landene.

Desværre er Reaganadministrationen i modsætning til Carteradministrationen modstander af havretskonventionen. USA skrev derfor ikke under. Den samme holdning indtog nogle af de mest USA-følgagtige lande, herunder 5 af EF-landene.

Denne stillingtagen får betydning for Danmark, idet konventionen berører forhold, hvor Danmark har afgivet suveræniteten til EF. Konventionen tager højde for dette forhold, idet den åbner mulighed for, at internationale organisationer som EF kan tiltræde konventionen, men denne mulighed kan selvsagt ikke udnyttes, hvis halvdelen af EF-landene er imod.

Der er stadig væk mulighed for, at de pågældende EF-lande kommer på bedre tanker, men medmindre dette sker, kan Danmark komme i den ejendommelige situation, at EF-medlemskabet forhindrer os i fuldt ud at ratificere en konvention, som Danmark i øvrigt er varm tilhænger af. Spørgeren finder det væsentligt at få belyst, hvor alvorlige de pågældende begrænsninger vil blive.

Besvarelse (30/12 82):

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Visse områder, der er omfattet af FNs havretskonvention, hører under EFs kompetence. Det gælder især reglerne vedrørende fiskeriet. Det tilkommer således EF at forhandle og indgå internationale aftaler på disse områder.

Ud over medlemslandene deltog derfor også EF i forhandlingerne under FNs havretskonference, og EF har fået adgang til at deltage i konventionen, når et flertal af medlemslandene har tiltrådt den. EFs tiltrædelse af konventionen vil alene ske inden for rammerne af Fællesskabets kompetence.

Da havretskonventionen omfatter emner, der dels falder under medlemslandenes, dels under EFs kompetence, sker der i overens-